

Anna Kari, tiedottaja

- Toiminut Ateneumin tiedottajana viisi vuotta. Työskennellyt aikaisemmin viestinnän, markkinoinnin, tapahtumien ja sponsoroinnin parissa.
- Lempiteos Ateneumissa:
Birger Carlstedt – Asetelma (1941)

“Teoksen värit, sommittelu ja aikakauden tyyli miellyttävät minua. Teoksessa kiehtoo se, että se on monitulkintainen eikä kuvaa välttämättä sitä, mitä teoksessa näkyy.”

1. ”Olen Anna Kari ja olen Ateneumin tiedottaja. Tiedottajan työssäni kerron yleisölle, mitä Ateneumissa tapahtuu. Kerron erityisesti Ateneumin näyttelyistä ja tapahtumista. Lisäksi teen mainontaa sosiaaliseen mediaan, ja olen yhteydessä toimittajiin sanoma- ja aikakauslehdissä, televisiossa ja radiossa.”
2. ”No todellakin kiinnosti! Kasiluokkalaisena olin kiinnostunut taiteesta ja kulttuurista. Kävin ystäväni kanssa öljyvärimaalaustunneilla ja soitin klassista kitaraa. Haaveilin työstä kulttuurin parissa ja päädyin TET-harjoitteluun Kansallisoopperaan – tosin arkiston puolelle lavastamon tai puvustamon sijaan. Olin kasiluokkalaisena varsin kiinnostunut Helsingin kaupunkikulttuurista, kuten tapahtumista, kirpputoreista ja sellaisista keikoista, joihin alaikäisetkin pääsivät.”
3. ”Tietenkin työskentely kuvataiteen ja tapahtumien parissa. Työkenttäni on monipuolinen, eli vaihtelua riittää. Pidän siitä, että saan työskennellä eri kielten, erityisesti suomen, ruotsin ja englannin, kanssa. Kätteni kautta kulkevat käännökset venäjäksi, kiinaksi ja japaniksi, vaikka en niitä ymmärräkään. Työn monipuolisuus on yllättänyt. Yhden viikon sisällä teen töitä niin menneisiin, nykyisiin kuin tuleviinkin näyttelyihin liittyen, monien muiden sisältöjen lisäksi.”

Kuva: Kaisa Sojakka

Timo, näyttelymestari

- Työskennellyt Ateneumissa 1990-luvun alusta. Odottaa kevättä 2021, jolloin työkavereiden kanssa parikymmentä vuotta haaveiltu Ilja Repinin suurnäyttely saapuu Ateneumiin.
- Lempiteos Ateneumissa:
Carl Kylberg – Punainen tie (1940–1949)

“Teoksen värit miellyttävät. Teoksessa esitetty, kauas horisonttiin jatkuva tie tekee maalauksesta rauhallisen.”

1. ”Olen Timo ja toimin Ateneumissa näyttelymestarina. Työhöni kuuluu taideteosten turvallinen käsittely, eli niiden siirto, ripustaminen, varastointi, pakkaaminen ja purkaminen pakkauksista.”
2. ”Kasilla tärkeimpiä olivat kaverit ja liikunta, kuten jalkapallon pelaaminen. Musiikkia kuunneltiin paljon, mutta maalaukset ja museot eivät olleet esillä nuoruudessani. Aika oli tietysti aivan eri kuin nykyään, sillä vuonna 1985 ei ollut tarjolla taidetestaamista. Minulle taiteen kokemisessa kuuloaisti on merkittävin, musiikki herättää voimakkaammin tunteita kuin vaikkapa kuvataide.”
3. ”Taidenäyttelyiden tekeminen ehdottomasti. On hienoa nähdä suunnitelmien syntyvän elämään. Yllättämään on päässyt se, miten hienoja teoksia maailmasta löytyy ja miten ihmiset suorastaan rakastuvat niihin. Jokunen vuosi sitten siirsimme Ateneumin oman Vincent van Gogh’n teoksen pois näyttelysalista. Teos oli päätetty lainata ulkomaille ja odotti pakkaamista. Kuulin museovieraan juttelevan museovalvojalle teoksen puuttumisesta. Museovieras oli tuonut aikuisen tyttärensä katsomaan kyseistä teosta, jonka tämä oli nähnyt Ateneumissa kymmen vuotta aikaisemmin. Päätimme tuoda teoksen takaisin saliin, jotta he pääsevät vielä katsomaan sitä. Molemmat ilahtuivat suuresti nähdessään teoksen!”

Kuva: Kansallisgalleria / Jenni Nurminen

Johannes, asiakaspalvelija

- Päätty Ateneumiin töihin kaverin vihjeestä. Työskennellyt Ateneumissa viisi vuotta. Asiakaspalvelun lisäksi työtehtäviin kuuluu työskentely Ateneumin taiteisiin keskittyneessä kirjastossa.
- Lempiteos Ateneumissa:
Tove Jansson – Mystinen maisema (1930)
“Ihailen valtavasti Tove Janssonia, hänen maalauksiaan, piirroksiaan ja kirjojaan. Teoksessa on nimensä mukaisesti mystinen, unenomainen tunnelma. Se saa uskomaan mielikuvituksen voimaan.”

1. ”Olen Johannes ja työskentelen Ateneumin asiakaspalvelussa. Myyn pääsylippuja lippukassalla, vastailen puhelinsoittoihin ja sähköposteihin infopisteellä, tervehdin ja neuvon asiakkaita pääaulassa, vastaanotan takkeja ja laukkuja naulakossa sekä valvon taideteosten turvallisuutta näyttelysaleissa.”
2. ”Kasilla luin paljon kirjoja, ja erityisen kiinnostunut olin fantasiakirjoista. Kävin paljon kirjastossa lainaamassa pinokaupalla uusia kirjoja, ja suoritin siellä kasiluokan TET-harjoitteluni. Koulustamme ei tuolloin käyty Ateneumissa tai muissakaan taidemuseoissa, joten kuvataiteista kiinnostuin vasta vähän myöhemmin, lukioikäisenä.”
3. ”On hienoa saada tulla päivittäin töihin näin hienoon rakennukseen, ainutlaatuisten taidearteiden keskelle! Työkaverit ovat parhaita, töihin on kivaa tulla jo ihan heidän takiaan. Taiteesta ilahtuneiden ja liikuttuneiden asiakkaiden kiitokset museovierailun päätteeksi saavat hymyilemään ja muistuttavat siitä, kuinka tärkeää työtä olen mukana tekemässä. Yllättävää on ollut se, miten kiireistä työ voi parhaimmillaan olla. Nuorempana ajattelin, että taidemuseossa vain torkutaan uneliaissa tunnelmissa, mutta se ei pitänyt kukaan paikkaansa. Meillä on jonoa välillä ulos asti. Lippuja saa myydä satoja tai jopa tuhansia päivässä!”

Kuva: Kansallisgalleria / Jenni Nurminen

Kirsi Hiltunen, konservaattori*

- Suoritti Ateneumissa konservointiopinnot harjoittelujakson. Aloittanut vuonna 2001 Ateneumissa konservaattorin sijaisena, josta edennyt ensiksi konservaattoriksi, sitten vastaavaksi konservaattoriksi ja nyt johtavaksi konservaattoriksi.
- Lempiteos Ateneumissa:
Hugo Simberg – Elämän virralla (1896)

“Suuria suosikkejani ovat Hugo Simbergin guassi- ja vesiväriyöt, joista välittyy taiteilijan omalaatuinen ja lämmin huumori. Näissä pienissä teoksissa on syvempiä merkityksiä, jos vain malttaa katsoa ja miettiä.”

1. ”Olen johtava konservaattori Kirsi Hiltunen. Työtehtäviini kuuluu esihenkilötyön lisäksi konservointiyksikön töiden organisointi. Työhöni kuuluu taideteosten tutkimista erilaisin tavoin. Joskus myös konservoin taideteoksia, mistä nautin suuresti!”
2. ”Minua kiinnostivat monet asiat. Biologia ja maantieto olivat suosikkiaineitani, koska olin – ja olen edelleen – kiinnostunut luonnosta ja luonnossa liikkumisesta. Nykyäänkin harrastan vaeltamista ja talvisin hiihtovaeltamista. Myös taide kiinnosti minua, ja valitsin aina kuvataiteen valinnaiseksi aineeksi. Opiskelinkin piirtäjäksi. Opinnoista on edelleen hyötyä konservaattorin ammatissa, koska erilaiset kuvataiteen tekniikat tulivat tutuiksi.”
3. ”Kivaa työssäni on se, että joka päivä näkee hienoa taidetta. Työni sisältö on monipuolista. Minusta on hauskaa keskustella eri ammattiryhmien kanssa käytännöllisistä asioista, kuten taideteosten ripustamisesta. Toisinaan taas saatan katsoa mikroskooppisen pieniä pigmenttirakeita ja tutkia niiden perusteella taideteosten ajoituksia. Työn monipuolisuus on myös yllättänyt. Konservointiopinnot jälkeen kuvittelin, että työ on taideteosten konservointia, mutta oikeassa elämässä työajan täyttävät erilaiset hallinnolliset tehtävät, asiakasyhteistyö, projektisuunnittelu ja teostutkimus. Aikaa varsinaiseen konservointiin jää vähän.”

* Konservoinnin tehtävänä on säilyttää esimerkiksi taideteos mahdollisimman aitona ja hyväkuntoisena tuleville sukupolville.
Ks. <https://www.museoliitto.fi/konservointi>.

Kuva: Kansallisgalleria / Jenni Nurminen

Anna, museo-opas

- Opiskellut kulttuurihistoriaa ja taidehistoriaa. Työskennellyt taide- ja kulttuurialalla useammassa työpaikassa.
- Lempiteos Ateneumissa:
Rafael Wardi – Asetelma (1959)

“Teoksessa on ihanat värit. Kiinnitän ensimmäisenä huomioni teoksiin, joissa on syvät ja täyteläiset sävyt.”

1. ”Olen Anna ja työskentelen museo-oppaana Ateneumissa. Opastan museon näyttelyitä kaikenlaisille ryhmille, myös taidetestaajille. Työskentelin jo opintojeni aikana museo-oppaana, koska siinä yhdistyivät kiinnostukseni historiaan ja työ ihmisten kanssa.”
2. ”Kasiluokalla pelasin tennistä kilpatasolla, mikä vei ison osan ajastani. Olin kiinnostunut taiteesta, lähinnä elokuvista ja musiikista, koska ne olivat helpoiten saatavilla. Olen kotoisin pieneltä paikkakunnalta, joten kotikaupunkini taidemuseotarjonta ei ollut kummoinen. Olisin ollut erittäin ilahtunut taidetestaajat-reissusta isompaan kaupunkiin! Teimme perheen kanssa lomamatkoja Euroopan kaupunkeihin, ja näillä reissuilla kävimme taidemuseoissa. Kai kiinnostus taiteeseen oli näiden reissujen matkamuisto?”
3. ”Työssäni on kivointa taiteesta juttelu ihmisten kanssa. En kyllästy siihen ikinä! Jaksan aina yllättyä siitä, kuinka ihmiset voivat kokea saman teoksen niin monella tavalla. Ilahdun siitä, kun joku jakaa näkemyksiään ja tuntemuksiaan taideteoksen äärellä. Se on kaikkein palkitsevinta työssäni.”

Kuva: Kansallisgalleria / Jenni Nurminen

Eljas Suvanto, koordinaattori

- Aloittanut Ateneumissa asiakaspalvelutehtävissä neljä vuotta sitten. Suorittanut Ateneumin yleisötyössä taidehistorian opintojen korkeakouluharjoittelun. Työskentelee lisäksi museo-oppaana.

- Lempiteos Ateneumissa:
Maria Wiik – Maailmalle (1889)

“Teos on monella tavalla kiinnostava. Se on vaikuttavasti maalattu ja siinä on kauniit sävyt. Teoksen tunnelma on jännittänyt: Kuka maalauksen tumma hahmo on ja minne hän on lähdössä?”

1. ”Olen Eljas Suvanto ja työskentelen Kansallisgallerian kolmessa museossa, eli Ateneumissa, Kiasmassa ja Sinebrychoffin taidemuseossa, koordinaattorina Taidetestaajat-hankkeessa. Työssäni vastaan taidetestaajat-vierailujen suunnittelusta ja toteutuksesta yhdessä museoiden yleisötyöntekijöiden kanssa. Lisäksi toimin museo-oppaana Ateneumissa ja Kiasmassa. Opastan myös taidetestaajat-ryhmiä.”
2. ”Kyllä kiinnosti. Pidin paljon piirtämisestä, erityisesti digitaalisesta, sekä kuvankäsittelystä ja valokuvaamisesta. Katsoin usein elokuvia ja sarjoja, mitä teen edelleen. Muistan, että kasiluokkalaisena vietin paljon aikaa tietokoneella ja netissä! Ajanvietto kavereiden kanssa oli tärkeää.”
3. ”Kivointa ja yllättävintä työssäni on sen monipuolisuus. Esimerkiksi sisältöjen suunnittelussa saa käyttää mielikuvitusta ja olla luova. Toisaalta koordinaattorin tulee pitää niin sanotusti ”kaikki langat käsissään”, jotta taidetestaajat-vierailut olisivat mahdollisimman onnistuneita. Koordinaattorin työ alkaa jo ennen kuin ryhmä vierailee museossa ja jatkuu vielä ryhmän museovierailun jälkeen.”

Kuva: Kansallisgalleria / Jenni Nurminen

Marja Sakari, museonjohtaja

- Työskennellyt Ateneumissa 1990-luvun alussa Kuvataiteen keskusarkistossa. Toiminut myös intendenttinä Nykytaiteen museo Kiasmassa ja Pariisissa Suomen instituutin johtajana.

- Lempiteos Ateneumissa:
Helene Schjerfbeck – Toipilas (1888)

“Olen jo pikkutyttönä samaistunut teoksen esittämään sairaudesta toipuvaan pikkulapseen. Sairastin itse tuhkarokon lapsena ja toipilasaika tuntui juuri samalta kuin Schjerfbeckin taulussa; peittoihin kääriytyneenä saattoi jo haaveilla kevästä ja kesästä.”

1. ”Olen Marja Sakari, museonjohtaja. Työhöni kuuluu johtaa Ateneumin toimintaa. Tämä tarkoittaa ohjelmiston suunnittelua yhdessä eri tiimien kanssa, Ateneumin rakennuksen toimivuuden edistämistä, talouden seuraamista ja budjettien suunnittelua. Osallistun myös koko Kansallisgallerian johtoryhmän työskentelyyn.”
2. ”Taide kiinnosti yleisesti. Kuvataide ja musiikki olivat lähellä sydäntäni, soitin viulua ja lauloin kuorossa. Harrastin myös voimistelua. Koska kävin koulua Keski-Suomessa maaseutukoulussa, meillä ei ollut kovin paljon mahdollisuuksia käydä taidenäyttelyissä. Mutta isovanhempani asuivat Helsingissä ja heidän luonaan käydessäni kävin Ateneumissa.”
3. ”Työssäni on kivointa muiden kanssa toimiminen ja se, että näyttelyt ja ohjelmistot tavoittavat yleisöjä. Hyvä palaute ilahduttaa mieltä. Yllättävää on ollut tänä vuonna nopea siirtyminen digitaaliseen aikaan ja se, miten hyvin työt ovat sujuneet etänä. Yllättävää on ehkä myös se ammattitaito mitä Ateneum pitää kaikkina sisällään.”

Kuva: Kansallisgalleria / Jenni Nurminen